

Briterne debatterer lovændring om aktiv dødshjælp

e Bjarne Nørum Skriver fra Storbritannien | 16. maj 2013

”Jeg vil være en byrde for min familie, og jeg vil have, at de skal være en byrde for mig.” Giles Fraser, den anglikanske præst og fremtrædende samfundsdebattør i Storbritannien, sætter tingene på spidsen under et debatmøde om aktiv dødshjælp.

”Den individualisme, vi ser i samfundet, omfatter nu også den måde, vi skal dø på. Det skal være hurtigt, smertefrit og i egen seng. Folk vil dø uden at vide, at de dør – eller andre ved det. Men døden er noget af det, der gør os til mennesker. Tab og sårbarhed er en vigtig del af, hvordan vi kerer os om hinanden,” lyder argumentet fra den ellers meget liberale præst i argumentet mod tanken om at lovliggøre aktiv dødshjælp.

LÆS OGSÅ: [Britisk flertal for aktiv dødshjælp](#)

Giles Fraser deltager i en debat som led i [Westminster Faith Debate](#), der debatterer aktuelle spørgsmål i en religiøs og etisk sammenhæng. Debatten er en

opfølgning på en meningsmåling, som viser stor opbakning til at indføre aktiv dødshjælp ved lov – en opbakning, som ikke kun er i befolkningen generelt, men også blandt aktive kirkegængere.

Fortaler for at lovliggøre aktiv dødshjælp er lord Charles Falconer, tidligere justitsminister for Labour, og nu formand for et udvalg i parlamentet, der arbejder med at introducere aktiv dødshjælp ved lov.

”Jeg har talt med folk, som var døende, og med deres pårørende. Hvis du ved, at du skal dø om fem dage, en måned eller tre måneder, skal du så kæmpe for at blive hængende så længe som muligt uanset lidelserne? Som samfund gør vi alt for at forhindre selvmord. Men er det forkert at have en situation, hvor en læge kan give dig medicin til at tage dit eget liv? Det er det mest barmhjertige og rigtige at gøre,” argumenterer Charles Falconer.

Han pointerer, at folk skal være uhelbredeligt syge, og at de ikke skal hjælpes til at dø, fordi de føler, at deres liv ikke er værd at leve som følge af en lidelse eller ulykke.

Han fremhæver, at loven i dag ser gennem fingre, når pårørende og venner hjælper folk på en sidste rejse til en selvmordsklinik i Schweiz.

”Det er latterligt at have en lov, som tillader amatører at afslutte liv, mens det er ulovligt for professionelle. Derfor skal vi have en lov, som tillader aktiv dødshjælp, hvis to uafhængige læger bekræfter, at en person er uhelbredeligt syg,” fastslår Charles Falconer.

Men det er ikke en opgave, lægerne ønsker, lyder svaret fra professor Robert George fra King’s College London. Han er også tilknyttet enheden for palliativ pleje ved et stort hospital i London, hvor han med egne ord har set 20.000 mennesker dø gennem årene. Han tager udgangspunkt i meningsmålingen, som viser stor opbakning til at lovliggøre aktiv dødshjælp.

”Hvis du spørger blandt læger, så vil resultatet være omvendt. Den principielle grund er, at vi ved, hvor komplekst det er. Jeg har netop tilset en patient med en neurologisk lidelse. De fleste vil sige, at han ikke har et godt liv. Men det er ikke tilfældet,” fremhæver Robert George, som også mener, at en lov helt vil redefinere

lægernes opgave.

”Læger ved ikke, hvordan de dræber folk. Det er grundlæggende moralsk forkert at sige, at nogen skal dræbe dig i din egen interesse. Værre er, hvis nogen kan rejse et moralsk krav om, at jeg skal gøre det, fordi de ønsker det,” siger Robert George om udsigten til, at læger en dag skal medvirke ved aktiv dødshjælp.

FACEBOOK: Bliv ven med Etik.dk

Gratis nyhedsbrev fra etik.dk

Udfyld din e-mailadresse

Tilmeld mig!

Luk

x